

РЕШЕНИЕ

№ 2144

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **10399** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 211 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.
Образувано е по жалба на С. С. М. от [населено място] против Заповед рег. № 4332з-630/12.08.2019г., издадена от зам.началника на Отдел "Пътна полиция"(О"ПП")- СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "Порицание за срок от шест месеца".
В жалбата се релевират подробни оплаквания за незаконосъобразност на оспорената заповед, като се твърди, че е издадена от некомпетентен орган, в нарушение на чл. 195, ал.1 и чл. 206, ал.1, 2 и 4 от ЗМВР. Заявено е искане да се отмени заповедта като незаконосъобразна.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Й. и адв. П., които поддържат жалбата по изложените в нея съображения, като в хода по същество и в представени писмени бележки развиват допълнителни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, с искане да се отмени. Претендират присъждане на направените по делото разноски, съобразно списък по чл.80 от ГПК.
Ответникът – чрез процесуалния си представител юрисконсулт П. оспорва жалбата, като в съдебно заседание и в представени писмени бележки развива съображения за законосъобразност на оспорената заповед, с искане да се отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка по издаване на оспорената заповед. Събрани са и гласни

доказателства, свидетелски показания на Н. Д. Ц. и Д. И. З..

По допустимостта на жалбата- жалбата е подадена от лице-адресат на оспорената заповед, в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал.1 от АПК, приложим във вр. с чл. 211 от ЗМВР, срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, поради което Е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разагледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Съдът, след като обсъди оплакванията в жалбата, доказателства по делото и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното: Между страните не е спорно, че жалбоподателят заема длъжността полицейски инспектор IV степен в 01 група "Пътен контрол" на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение" към отдел "Пътна полиция" при СДВР. Безспорно е също така, че съгласно график рег. № 437/29.01.2019г. за провеждане на инструктажите, същият е назначен за инструктиращ служител на нарядите, на 05.02.2019г. за времето от 08.00ч. до 20.00ч.

Производството по издаване на оспорената заповед е започнало въз основа на писмо на директора на дирекция "Вътрешна сигурност"-МВР с рег. № 7855р-2113/05.03.2019г. до директора на СДВР, с което го уведомява, че при системния мониторинг е установено, че служители на Отдел "Пътна полиция"(О"ПП")-СДВР по време на носене на службата, манипулират системата за осъществяване на видеозаснемане при контрол на пътното движение, като с действията им се преустановява възможността да бъде извършен аудио и видео запис при фактически действия от страна на служителите, а системите се увреждат, като е описан начина на манипулиране на системите. Посочено е, че при преглед на видеофайловете са установени пет случая на манипулиране на автоматичната информационна система за аудио и видео контрол, които са документирани със записи на устройствата и потвърдени от направена разпечатка на GPS системата на автомобилите.

В писмото са описани установените случаи на манипулиране на системата "АИС-ВПК", като относим към издаването на процесната заповед е случаят на констатирано нарушение от 05.02.2019г., на която дата дежурен инструктиращ е бил жалбоподателя и е следвало да проведе инструктаж в това число и на наряд в състав: мл.инспектор Д. И. З. и мл.инспектор Г. К. В., назначени дневна смяна със служебен автомобил "КИА", модел "С.", с рег. номер СВ 2900КВ, за които е прието, че са манипулирали системата „АИС-ВПК”.

Във връзка с писмото от 05.03.2019г. на Д"Вътрешна сигурност", директорът на СДВР е разпоредил извършване на проверка от О"ПП"-СДВР. Издадена е заповед рег. № 4332-з198/ 18.03.2019г. от зам.началник на О"ПП"-СДВР, с която е разпоредено извършване на проверка, с цел изясняване на данните, съдържащи се в писмо на Дирекция "Вътрешна сигурност"- МВР, за извършени нарушения на служебната дисциплина от служители на отдел "ПП"-СДВР. Със заповедта е назначен персонален състав на комисия, която да извърши проверката. С последващи заповед рег. № 4332з-253/11.04.2019г., заповед рег.№ 4332з-344 от 13.05.2019г. и заповед рег.№ 4332з-472/14.06.2019г. на зам.началник на О"ПП"-СДВР, срокът за извършване на проверката е удължен до 16.05.2019г., съответно до 14.06.2019г. и до 23.06.2019г.

На 22.04.2019г. комисията, назначена със заповед № 4332з-198/18.02.2019г. на зам.началника на О"ПП"-СДВР е извършила преглеждане на 211 бр. видеофайлове от ВПК, монирани в служебните автомобили. Резултатите от проверката са обективирани в Протокол рег. № 4332р-15371 от 22.04.2019г., който е

подписан от председателя и членовете на комисията. В протокола относно сл. автомобил СВ 2900КВ, от камера 1, файл 50026В72С00ЕВ8А_ ch 01_ 20190205075616_20190205080320 е прието, че около 07.56ч. автомобилът напуска територията на О"ПП"-СДВР, без да бъде извършена проверка на ВПК от инструктиращ служител. От камера 2, файл 50026В72С00ЕВ8А_ ch 02_ 20190205075616_ 20190205080009, е посочено, че в 7.56ч. водачът Г. К. В. с дясната ръка е освободил от скорост предавателната кутия, със същата ръка чрез контактния ключ е прекъснал контакта на системата, след което веднага е върнал контактния ключ на положение включено и без да даде контакт със стартера, е запалил принудително двигателя на автомобила със скоростния лост, включвайки на по-висока предавка, при което записите прекъсват в 8,36 часа.

Резултатите от извършената проверка на комисията са обективирани в Справка рег. № 4332р-22760/17.06.2019г. Относими към издаването на процесната заповед са точки №№ 32, 33 и 34 от справката. В т.32 е посочено, че на 05.02.2019г. жалбоподателят е назначен за инструктиращ служител на нарядите за времето от 08.00ч. до 20.00ч., съгласно график рег. № 437/29.01.2019г. В т.33 от справката е посочено, че с докладна записка рег. № Д 1745/07.02.2019г. жалбоподателят е докладвал, че на 05.02.2019г. след инструктажа и преди отвод е проверил състоянието на клемите от захранване на ВПК в багажно отделение на пет броя служебни автомобили (в това число и процесния автомобил) и нередности не са установени.

В т. 34 от справката е прието, че на 05.02.2019г. жалбоподателят, назначен за инструктиращ служител на нарядите за времето от 08.00ч. до 20.00ч., не е проверил състоянието на системите и комплектността ѝ, видно от прегледаните видеозаписи, обективирани в протокол рег. № 4332р-15371 от 22.04.2019г., с което е нарушил т.6 на Глава II от Указанията за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили, утвърдена със заповед рег. № 8121з-1155/01.09.2017г. на министъра на вътрешните работи.

В справката е прието, че описаното деяние представлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, чл.2, т.1, предл.2 (неизпълнение на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи) и на основание чл. 200, ал.1, т.11, пр.2 от ЗМВР е предложено, на жалбоподателя да се наложи дисциплинарно наказание "порицание" за срок от шест месеца до една година. Жалбоподателят е запознат със справката на 16.07.2019г., видно от отбелязването върху нея и е дал писмени обяснения рег. № 4332р28949/12.08.2019г., с които е оспорил констатациите в справката и вмененото му дисциплинарно нарушение. Във връзка със случая от 05.02.2019г. жалбоподателят е депозирал и писмено сведение на 13.05.2019г., в което е заявил, че е извършил инструктаж и е проверил състоянието на клемите от захранване на ВПК в багажно отделение на пет броя служебни автомобили и не е установил нередности. Същите обстоятелства са посочени от жалбоподателя и в Докладна записка рег. № 131745/ 07.02.2019г.

От приложения в административната преписка Протокол рег. № 43320-33012/02.09.2019г. се установява, че жалбоподателят е запознат с нормативните актове, описани в 18 точки, в това число и с МЗ рег. № 8121з-1155/01.09.2017г. относно Указанията за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобил. Технически характеристики и правила за работа(Указанията) и МЗ рег. № 8121з-1154/01.09.2017г. относно „Организационно-технически правила за работа с автоматизирана информационна

система "Видеозаснемане и пътен контрол" (АИС „ВПК"). От приложената кадрова справка на жалбоподателя се установява, че за периода от 13.12.1994г. до 08.11.2016г. е награждаван многократно-общо 14 пъти, със заповеди за „писмена похвала", заповеди за „обявяване на благодарност" и няма наложени дисциплинарни наказания. Като доказателство по делото е приет и диск с видеофайлове от 05.02.2019г относно сл.автомобил СВ 2900КВ. Останалите писмени доказателства, приложени към административната преписка, са неотнормими към предмета на делото. На основание чл.204, ал.1 от ГПК, вр. чл.144 от АПК, в съдебно заседание на 20.01.2020г. беше извършен оглед на оптичен носител/диск с видеофайлове за сл.автомобил СВ 2900КВ от 05.02.2019г. в присъствието на процесуалните представители на страните.

По делото са събрани гласни доказателства- св. показания на Н. Д. Ц. и Д. И. З.. Св. Ц. заявява, че работи като полицейски инспектор в 01 група, Сектор „Пътен контрол" и работи на три смени. Работата му, както и тази на жалбоподателя е да извършва инструктаж на полицейските служители. Инструктажът включва: устен инструктаж, при който се спускат задачите за полицейските операции и преглед на патрулните автомобили, при който изискват водачите да запалят автомобилите, за да може да се активизира АИС"ВПК" и извършват преглед в автомобила и багажното отделение, за да установят дали диодите разположени в предния ляв и десен край на стъклото и в багажното отделение светят в зелено. Свидетелят посочва, че провеждането на устния инструктаж се документира с подписа на инструктираните полицейски служители, а за останалите действия по подготовката и преглед на автомобила, на свидетеля не му е известно дали се документират по някакъв начин. Св. З. работи като полицейски инспектор в 01 група, Сектор „Пътен контрол" и задълженията му са да осъществява пътен контрол, за нарушения на ЗДвП. Свидетелят установява, че на 05.02.2019г. жалбоподателят е извършил инструктаж, включително проверка на системата на сл.автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и след като е установено, че същата работи и всичко е наред, назначения наряд е тръгнал с автомобила за изпълнение на поставените задачи. Свидетелят посочва, че се е качил инцидентно на този автомобил за два дни, но има докладни, че автомобилът има проблеми със захранването.

Въз основа на проведеното разследване и резултатите, обобщени в справка рег. № 4332р-22760/17.06.2019г. е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която на основание чл. 194, ал.2, т.2, чл.197, ал.1, т.3, чл.200, ал.1, т.11, предл.второ и чл.204, т.4 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "порицание за срок от шест месеца". В мотивите на оспорената заповед е прието, че на 05.02.2019г. за времето от 08.00ч. до 08.30ч. жалбоподателят при провеждане на инструктажа на групата не е проверил състоянието на системите и комплектността ѝ, така, че назначените в наряд служители да започнат работа само с изправни системи, с които са оборудвани автомобилите. В заповедта е прието, че жалбоподателят е нарушил т.6 на глава II от Указанията за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в служебните автомобили, утвърдена със заповед 8121з-1155/01.09.2017г. на МВР.

Оспорената заповед е връчена срещу подпис на жалбоподателя на 13.08.2019г., а жалбата срещу нея до Административен съд София-град е депозирана чрез СДВР-О"ПП" на 26.08.2019г. при което е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, във вр. чл.211 от ЗМВР.

При така описаната фактическа обстановка, при спазване на разпоредбата на чл.168 от АПК за проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146, т.1-5 вкл.от АПК, настоящият състав прави следните правни изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл.204,т.4 от ЗМВР, чиято компетентност е установена от приетото удостоверение рег. № 5413р-92723/15.11.2019г. на отдел "Човешки ресурси"-СДВР, от което се установява, че издателят на оспорената заповед заема ръководна длъжност и е компетентен орган да налага дисциплинарните наказания по чл. 197, ал.1,т.1-3 от ЗМВР, от което следва извод, че заповедта е издадена от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК. Доводите в жалбата и в представените писмени бележки от процесуалните представители на жалбоподателя в обратна насока, са неоснователни.

Оспорената заповед е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа правни и фактически основания/мотиви/ за издаването ѝ. Изложените мотиви в оспорената заповед, както и предхождащите издаването ѝ документи- Протокол рег. № 4332р-15371 от 22.04.2019г. и Справка рег. № 4332р-22760/17.06.2019г. са общи и не е конкретизирано с какво конкретно поведение (действие или бездействие) жалбоподателят е нарушил т.6 на Глава II от Указанията за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобил. Технически характеристики и правила за работа, утвърдени със заповед рег. № 8121з-1154/01.09.2017г. на министъра на вътрешните работи, посочена в заповедта като нарушена.

Съгласно т.6 на раздел II от Указанията провеждащият инструктажа(в случая жалбоподателят) следва да проверява състоянието на системите, комплектността ѝ, като назначените в наряд служители да запознат работа само с изправни системи, като в случаи на неизправност да се уведомят съответните компетентни органи". Посочената в заповедта за нарушена разпоредба на т.6 от Раздел II на Указанията с цитиране на нейното съдържание, без да са конкретизирани и посочени конкретно длъжимите от жалбоподателя действия, съответно извършените от него бездействия, които да са в нарушение на нормативните изисквания, не изпълва изискването на чл. 210, ал.1 от ЗМВР за мотивиране на заповедта за дисциплинарно наказание. Неизпълнението на посоченото изискване е нарушение на изискването за форма, води до нарушаване правото на защита на наказаното лице да разбере точно какво дисциплинарно нарушение му е вменено за извършено и съответно да упражни правото си на защита в пълен обем и представлява отменително основание по смисъла на чл. 146, т.2 от АПК.

При издаване на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Доколкото констатираното нарушение е прието за токова по чл. 199, ал.1,т.3 от ЗМВР, същото попада в приложното поле на чл.208 от ЗМВР, при което дисциплинарното производство е започнало без издаване на изрична заповед по чл. 207, ал.1 от ЗМВР. Налице са били данни за извършено нарушение по смисъла на чл. 205, ал.1 от ЗМВР, съдържащи се в Справка рег. № 4332р-22760/17.06.2019г. на назначената Комисия .

Оспорената заповед е издадена в срока по чл. 195, ал.1 от ЗМВР – не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Съгласно чл. 196, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито,

когато органът компетентен да наложи дисциплинарното наказание е установил извършеното нарушение и самоличността на нарушителя, а съгласно ал.2 на същата разпоредба дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В случая, посочените срокове са спазени, като срокът за извършване на проверката е удължаван по надлежния ред, със заповеди на ДНО. Справката от извършената проверка е депозирана пред ДНО на 17.07.2019г., а заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е издадена на 12.08.2019г., при което е спазен двумесечния срок по чл. 195, ал.1, вр. чл.196, ал.2 от ЗМВР. Доводите на процесуалните представители на жалбоподателя в обратен смисъл за издаване на оспорената заповед извън срока по чл. 195, ал.1 от ЗМВР са неоснователни. При издаване на оспорената заповед е спазено изискването на чл. 206, ал.1 от ЗМВР, като на наказания служител е дадена възможност да представи писмени обяснения по случая, които са приети за неоснователни от дисциплинарно наказващия орган.

Съдът приема, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон и е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК. От събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установява по безспорен начин жалбоподателят да е осъществил описаното в заповедта нарушение на т.6 от Глава II на Указанията за работа на полицейските служители със системата за видеонаблюдение, монтирана в автомобил. Технически характеристики и правила за работа, утвърдени със заповед рег. № 8121з-1154/01.09.2017г. на министъра на вътрешните работи. От показанията на разпитания свидетел Н. Ц.-полицейски инспектор и колега на жалбоподателя, се установява, че работата му, както и тази на жалбоподателя е да извършва инструктаж на полицейските служители. Инструктажът включва: устен инструктаж, при който се спускат задачите за полицейските операции и преглед на патрулните автомобили, при който изискват водачите да запалят автомобилите, за да може да се активизира АИС"ВПК", след което извършват преглед в автомобила и багажното отделение, за да установят дали диодите, разположени в предния ляв и десен край на стъклото и в багажното отделение светят в зелено. Свидетелят посочва, че провеждането на устния инструктаж се документира с подписа на инструктираните полицейски служители, а за останалите действия по подготовката и преглед на автомобила, на свидетеля не му е известно дали се документират по някакъв начин.

Свидетелят З. установи, че на 05.02.2019г. жалбоподателят е извършил инструктаж, включително проверка на системата на сл.автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и след като е установено, че същата работи и всичко е наред, назначения наряд е тръгнал с автомобила за изпълнение на поставените задачи.Свидетелят посочва, че се е качил инцидентно на този автомобил за два дни, но има докладни, че автомобилът има проблеми със захранването.

От приложения ежедневен график от 05.02.2019г. се установява, че жалбоподателят като инструктиращ служител е извършил инструктаж на полицейските служители, което е обективирано с подписите на инструктираните служители(в това число и на провеждащите инструктажа лица-Н. Ц. и С. М.. При извършения оглед на видео-файлове за служебен

автомобил с рег. [рег.номер на МПС] от 05.02.2019г. не се установява по безспорен начин жалбоподателят да е осъществил описаното в заповедта дисциплинарно нарушение. Съдът приема за основателно отбелязването на процесуалните представители на жалбоподателя, че преди да потегли на път процесния автомобил е със вдигнат заден капак и около него има лица, които извършват оглед - проверка.

При съвкупната преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът приема, че ответникът не е установил и доказал по безспорен начин, жалбоподателят да е осъществил описаното в заповедта нарушение по т.6, Раздел II от Указанията. За изпълнението на това изискване не се установява ответникът да е създал ред и процедура за обективизирането му, видно от св. показания на Н. Ц.. Записите от АИС"ВКП" от видеофайловете не са единственото средство посредством което може да се установи изпълнението на това изискване, и в случая, от същите не може да се направи категоричен извод, че жалбоподателят не е изпълнил тези изисквания. Съгласно чл. 170, ал.1 от АПК доказателствената тежест за установяване на фактическите обстоятелства за издаване на оспорената заповед, както и спазването на законовите изисквания при издаването ѝ се носи от дисциплинарно наказващия орган и същата му е указана от съда с определение № 7660/11.10.2019г. В случая ответникът не се е справил с указаната му доказателствената тежест и не е доказал по безспорен начин жалбоподателят да е осъществил описаното в оспорената заповед дисциплинарно нарушение.

Оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон. В заповедта е прието, че жалбоподателят е извършил дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал.2, т.2 ЗМВР (неизпълнение на служебни задължения), а дисциплинарното наказание е наложено на основание чл. 200, ал.1, т.11, предл.2 от ЗМВР(неизпълнение на заповеди). При така посочените правни основания за издаване на оспорената заповед не става ясно каква е волята на дисциплинарно наказващия орган и какво нарушение същият е приел за извършено от жалбоподателя. Тоест, от оспорената заповед не е ясно дали се приема, че жалбоподателят е нарушил служебните си задължения, което е дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал.2, т.2 от ЗМВР(посочено в оспорената заповед) или е налице дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал.2, т.1 ЗМВР (неизпълнение на заповеди), посочено като основание за налагане на дисциплинарното наказание. Дисциплинарното наказание е наложено на жалбоподателя на основание чл. 200, ал.1, т.11, предл.2 от ЗМВР(за неизпълнение на заповеди), но в оспорената заповед не е прието жалбоподателят да е извършил такова нарушение, а е прието, че е извършил дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР (неизпълнение на служебните задължения).Посоченото нарушение е съществено, тъй като не е ясна волята на дисциплинарно-наказващия орган относно вида и характера на приетото за извършено от жалбоподателя дисциплинарно нарушение, както и относно следващото се за него дисциплинарно наказание, което от друга страна води до нарушаване правото на защита на наказаното лице и обуславя извод за материална незаконосъобразност на оспорената заповед и наличие на отменителното

основание по смисъла на чл. 146, т.4 от АПК, вр. чл.211 от ЗМВР.

С оглед на изложените съображения, съдът приема че оспорената заповед е незаконосъобразна и са налице отменителните основания по чл.146, т.2 и 4 от АПК.

При този изход на спора, основателно е искането на пълномощника на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, които са установени и доказани в размер на 400лв.-заплатен адвокатски хонорар.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, пр.2, Административен съд София-град, 67-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна Заповед рег. № 4332з-630/12.08.2019г., издадена от зам.началника на Отдел"Пътна полиция" - СДВР, с която на С. С. М. от [населено място], полицейски инспектор IV степен в 01 група"Пътен контрол", на 01 сектор"Организация и контрол на пътното движение" към отдел"Пътна полиция"-СДВР е наложено дисциплинарно наказание "Порицание за срок от шест месеца".

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на С. С. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място] разноски по делото в размер на 400(четиристотин) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ